Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26112
Copyright: Admont, Benediktinerstift

CCII Quidā fr̄ volens discedere insolitudinē amatre ppria phibebat.
Ille ū dicebat matri suę. pmitte me mat̄ saluare uolo animā meā.
Cū au n̄ potuisset retinere mat̄ dimisit eū. Ille ū ueniens insolitudinē
pnegligenciā omē uitā suā consumebat. Contigit au ut moreretur
mat̄ eī. Et p̄ temp̄ aliqd factus ē ipse egrot̄ & rapt̄ in ēthasi adiudi
cium. inuenit matre suā cū his qui iudicabant. Illa au cū uidisset
eū obstupuit dicens. Quid ē hoc fili. & tu in hoc loco deduct̄ es condē
pnandus. & ubi s illa uerba quę solebas dicere. qm̄ saluare uolo
animā meā. Contrubescens q̄ ille in uerbis quib̄ audiebat. stabat nichil
habens qd respondere. Et ecce uoce facta ut hic reuerteret̄ tanq.
altero iusso excenobio fr̄ transire. Reuersus ad se. omia quę cog
nouerat. quęq audierat assantib̄ referebat. Ad cfirmationē sane
uerbo. suo rogauit. ut aliqus ex assantib̄. ire in monasteriū. &
uidere si transisset fr̄ eidē nominis de quo audierat. Qui pfect̄
inuenit ita. Ipse ū p̄ qm̄ san̄ effect̄ ē reclusit se. & sedit cogitan̄
de salute sua pénitens & lacrimans sup his quę fecerat prī inne
gligencia. Tanta au erat cpunctio ut multi eū rogarent paululū
requiescere. ne forsitan noxiū aliqd pateret̄ p incessantē fletum.
Ille ū nolebat dicens. si matris meę inpperiū n̄ portaui. quē ad mo
dum p̄sente xpo & angelis eī in die iudicii aut inpperia aut tor
menta portabo. De monacho q̄ sorore de meretricio cuerit.

CCIII Quidā fr̄ sedebat in cella in egypto in humilitate magna
pcipuus. habens sorore incuitate meretrice. quę multis
animab̄ pditio fuerat. Frequent̄ q̄ monebant senes illū frem. &
uix potuer̄ eū pſuadere ut uenire ad eā. quatenus p admonitione
suā posset peccatū qd pea fiebat uincere. Dū au uenire ad locū.
quidā ex notis uidens eū pcessit. & nunciauit mulieri dicens. Ecce
fr̄ tuus uenit ad te. deheremo. Illa au hec audiens p gaudio
relictis amatorib̄ suis quib̄ ministrabat. capite discopto ad oc
currendū fri egressa ē. Et cū uidisset eū. temptauit illū ē